

Pradžia

Rimantas Plungė

Mėgsta mūsų metikai veteranai įvairias mėtyimų daugiakoves. Čia daugiau galimybių išreikšti save, atsigriebti už nepavykusią vieną ar kitą rungtį. Kadangi pirmas mūsų mėtyimų startas daugiakovėje įvyko rugsėjo 16 dieną, atėjus rudeniu yra proga prisiminti nuo ko viskas prasidėjo. O buvo taip...

1990 metais Lietuvos delegacija pirmą kartą važiavo į Europos veteranų lengvosios atletikos čempionatą, surengtą Budapešte. Kelionė buvo įdomi, pilna nuotykių (daugiau kaip para prie Lietuvos-Lenkijos sienos, žmonių atsilikimas nuo autobuso, „biudžeto papildymas“ Krokuvos turguje, beveik stebuklingas susitikimas su atsilikėliu), tačiau džiaugsminga – pirmą kartą vežėmės savo vėliavą, gaubėmės ja ant pjedestalo, ginčijomės su įvairių veteranų organizaciją atstovais dėl teisės dalyvauti savo Tėvynės vardu (dar tik 1990 metų vasara!). Varžybos buvo daugiau ar mažiau sėkmingos, tačiau vienas susitikimas, kaip vėliau pasirodė, buvo ypač reikšmingas. Dėmesį patraukė guvus vaikinai iš Vokietijos, stadiono prieigose pasistatę stalą ir dalinęs savo leidžiamus žurnalus apie veteranų lengvąją atletiką, pavadintus LSW (Lauf, Sprung, Wurf). Susipažinome – tai buvo Ervinas Kolmaras iš Herborna, save vadinantis idėjų generatoriumi, fanatiškai pasišventęs veteranų lengvajai atletikai, o ypač mėtyimų rungtims. Tai jis pakvietė mus dalyvauti jo sukurtoje „Kolmaro mėtyimų dešimtkovėje“. Šios varžybos, skambiai pavadintos Europos čempionatu, jau buvo tapusios tradicinėmis ir vykdavo kasmet Miulhaime prie Maino. Idėja pasirodė labai patraukli, todėl trys pasiryžėliai – Birutė Kalėdienė, Saulius Kleiza (tuomet aktyvus sportininkas) ir aš – išsiruošėme į tolimą kelionę.

Verta prisiminti, kad 1990 metais kelionė į Vokietijos tolimąją pusę tebebuvo sunkus ir nerimą keliantis nuotykis, juolab, kad mūsų transporto priemonei – baigusio karjerą rutulio stūmiko Algio Pušiničiaus vadovaujamam Kauno „Žalgirio“ stadionui priklaususiam automobiliui „Latvija“ – toks atstumas buvo bauginantis. Keliauti tokiu automobiliu (beje, su už sėdynės įrengtu papildomu kuro baku, taupančiu brangų vokišką kurą), o tuo labiau planuoti kelionės trukmę, labai nelengva, todėl į Miulhaimą atvykome apie 2 val. nakties. Pirmą sunki užduotis – surasti mūsų laukiančią nakvynės vietą sporto salėje (miegamaisius turėjome su savimi). Adresas žinomas, galima būtų žmonių pasiklausti, bet kur 2 valandą nakties sutiksi žmogų? Išgelbėjo šviesoforas – patykojus prie jo, užkalbinome raudonos šviesos sustabdytą drausmingą vairuotoją, kuris mus mielai pasisiūlė palydėti iki ieškosios salės. Salę radome, durys atrakintos, šviesos jungiklis nežinia kur – įslinkome, išsitiesėme miegamaisius ir tamsoje sumigome. Tik rytą, atsibudę ir pamatę pažįstamus varžovų iš Estijos veidus, supratome, kad kelionės tikslas pasiektas.

Varžybos buvo įdomios, nors truko visą dieną (daug dalyvių daugelyje amžiaus grupių). Patyrėme tikrą šventišką sporto dvasią – vargingai nepatogiu automobiliu važiavus tūkstančius kilometrų, visą dieną iki tamsos kovojus stadione, norisi už šį vargą dėkoti tiems, kas tą kančią suorganizavo. Varžovų buvo daug, jie geriau už mus įgudę mėtyti mums nepažįstamus įrankius (vien ko vertas paties Ervino Kolmaro, visiškai neįspūdingos fizinės kondicijos atleto, kamuolio ant diržo metimas – tik žiūrėk ir

mokykis), todėl didelių laimėjimų siekti nebuvo lengva. Pasižymėjo Saulius, surinkęs įspūdingą taškų sumą, o po kelių mėnesių namuose surengtose varžybose pagerinęs ir šios dešimtkovės pasaulio rekordą (tokius dalykus Ervinas Kolmaras kruopščiai registruodavo).

Keletą metų po to į šias tradicines varžybas važiuodavo ir didesnės mūsiškių grupės. Mūsų delegacijose yra buvę ir Anatolijus Pocius, ir Aleksandras Tamertas vyresnysis (tuo metu buvęs palangiškiu), visas būrys nuolatinių mėtymų daugiakovių dalyvių. Buvo gražių laimėjimų, gerų rezultatų, giliai įstrigusių įspūdžių, bet pirmasis kartas įsimintinas ypatingai. Deja, pernelyg anksti pasitraukus iš gyvenimo Ervinui Kolmarui, ši tradicija išblėso. Nors tas pirmasis kartas buvo ką tik, bet jau praėjo 19 metų - laikas bėga pernelyg greitai...